

Regeringens proposition 1997/98:167

Ändringar i lagen (1993:599) om
radiokommunikation, m.m.

Prop.
1997/98:167

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 14 maj 1998

Göran Persson

Ines Uusmann
(Kommunikationsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa ändringar i lagen (1993:599) om radiokommunikation. Om det kan antas att det på grund av frekvensbrist inte är möjligt att meddela tillstånd för innehav och användning av radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar åt alla som vill driva verksamheten skall prövningen ske efter ett särskilt inbjudningsförfarande. Detta förfarande skall inte tillämpas när det gäller utsändning av program i ljudradio och television samt annat därmed likställt enligt yttrandefrihetsgrundlagen.

För att kunna uppfylla Sveriges förpliktelser i Europeiska unionen föreslås vissa ytterligare ändringar i lagen om radiokommunikation och i telelagen (1993:597).

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1999.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	3
2.1	Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)	3
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation	5
3	Ärendet och dess beredning	8
4	Ändringar i lagen om radiokommunikation	8
5	Ändringar i telelagen	12
Bilaga 1	Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över Post- och telestyrelsens förslag	13
Bilaga 2	Lagrådsremissens lagförslag	14
Bilaga 3	Lagrådets yttrande	19
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 maj 1998	20
	Rättsdatablad	21

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i telelagen (1993:597),
2. lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)

Häriigenom föreskrivs¹ att 20 b och 20 d §§ telelagen (1993:597)² skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 b §

Utöver vad som följer av 20 § är den som tillhandahåller teletjänst som är anmälningspliktig enligt 4 a § och är anmäld enligt 4 b § skyldig

1. att tillgodose varje rimlig begäran om sammankoppling med telenät för samtrafik,

2. att *publicera* sina *taxor* för samtrafik, 2. att *offentliggöra* sina *villkor* för samtrafik,

3. att erbjuda likvärdiga villkor till alla som begär samtrafik,

4. att på begäran lämna sådan information som är nödvändig för överenskommelser om samtrafik,

5. att ge in avtal om samtrafik till tillsynsmyndigheten, samt

6. att i sin redovisning av rörelsen hålla intäkter och kostnader för samtrafik avskilda från intäkter och kostnader för annan verksamhet.

Första stycket 2 och 6 gäller inte den som tillhandahåller mobila tele-tjänster.

Den som är anmäld enligt 4 b § skall på begäran av tillsynsmyndigheten styrka att ersättning för samtrafik är sådan som sägs i 20 § andra stycket första meningen.

Om *en taxa* som avses i första stycket 2 inte stämmer överens med denna lag eller med tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, får tillsynsmyndigheten besluta att *den* skall ändras på ett visst sätt.

Om *ett villkor* som avses i första stycket 2 inte stämmer överens med denna lag eller med tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, får tillsynsmyndigheten besluta att *villkoret* skall ändras på ett visst sätt.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (EGT nr L 199, 26.7.1997, s. 32, Celex 397L0033).

² Lagen omtryckt 1997:397.

20 d §

Prop. 1997/98:167

Den som tillhandahåller nätkapacitet inom ett allmänt tillgängligt telenät är skyldig att på begäran, av någon annan som tillhandahåller sådan nätkapacitet, medverka till sammankoppling av telenätet med dennes telenät för att upprätta sammanhängande förbindelser i näten.

Beträffande sådan sammankoppling skall bestämmelserna om samtrafik i 20 a, 20 b första stycket 3–5 och *andra* stycket samt 20 c §§ tillämpas.

Beträffande sådan sammankoppling skall bestämmelserna om samtrafik i 20 a, 20 b första stycket 3–5 och *tredje* stycket samt 20 c §§ tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation

Prop. 1997/98:167

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:599) om radiokommunikation

dels att 9, 12 och 13 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

Tillstånd att inneha och använda radiosändare skall på ansökan meddelas, om

1. det kan antas att radiosändaren kommer att användas på ett sådant sätt att annan tillåten radioanvändning i Sverige och i utlandet inte riskerar att bli skadligt påverkad,

2. radiosändaren, tillsammans med avsedd radiomottagare, är så beskaffad i tekniskt hänseende att den uppfyller rimliga krav på en effektiv frekvensanvändning och på möjligheten att verka i en miljö som den är avsedd för,

3. det kan antas att användningen inte kommer att hindra sådan radiokommunikation som är särskilt viktig med hänsyn till den fria åsiktsbildningen,

4. radioanvändningen inte kommer att ta i anspråk frekvensutrymme som behövs för att upprätthålla en rimlig beredskap för utveckling av befintliga och nya radioanvändningar, och

5. det kan antas att användningen inte kommer att inkräkta på det frekvensutrymme som behövs för Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt och i den utsträckning som anges i 6 § Försvarets materielverk.

Särskilda bestämmelser om tillstånd att inneha och använda radiosändare i vissa fall finns i 9 a §.

Tillstånd att inneha och använda radiosändare för sådana utsändningar som förutsätter att sökanden eller någon annan som sökanden utför sändningsuppdrag åt fått medgivande enligt annan lag eller enligt bestämmelser meddelade med stöd av annan lag, får meddelas endast om sådant medgivande föreligger.

9 a §

När det uppkommer fråga att meddela tillstånd att inneha och använda radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar och det kan antas att det frekvensutrymme som kan avsättas för verksamheten inte är tillräckligt för att ge tillstånd åt

¹ Senaste lydelse 1995:463.

alla som vill driva sådan verksamhet, skall prövningen ske efter ett förfarande med allmän inbjudan till ansökan. Detsamma gäller när det frekvensutrymme som avsatts för en viss radioanvändning utökas eller på annat sätt medger att ytterligare tillstånd meddelas.

Första stycket gäller inte sådan radioanvändning som

1. avser utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen,

2. omfattas av 12 § telelagen (1993:597), eller

3. är avsedd för privat bruk.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillståndsmyndigheten får meddela föreskrifter om de sakliga grunder som skall tillämpas vid prövning enligt första stycket.

12 §

Tillstånd skall gälla för en bestämd tid.

Vid bestämmande av tillståndstiden skall följande särskilt beaktas:

1. framtida förändringar i radioanvändningen,
2. den tid som sändaren är avsedd att användas,
3. den tekniska utveckling som kan väntas,

4. den tid som krävs för att uppnå ett rimligt ekonomiskt utbyte av utrustningen, och

5. sådant medgivande som avses i 9 § <i>andra</i> stycket.	5. sådant medgivande som avses i 9 § <i>tredje</i> stycket.

13 §

Ett tillstånd skall återkallas om

1. radiosändaren har använts i strid med tillståndsvillkoren och avvikelsen inte kan anses vara av mindre betydelse,

2. radiosändaren har använts i en betydligt mindre omfattning än vad som svarar mot tillståndsvillkoren eller ett sådant medgivande som avses i 9 § <i>andra</i> stycket har upphört att gälla och särskilda skäl inte talar mot återkallelse,	2. radiosändaren har använts i en betydligt mindre omfattning än vad som svarar mot tillståndsvillkoren eller ett sådant medgivande som avses i 9 § <i>tredje</i> stycket har upphört att gälla och särskilda skäl inte talar mot återkallelse,
--	---

3. tillståndet i något avseende av betydelse har påverkats av felaktiga uppgifter från sökanden,

4. förändringar inom radiotekni-	4. förändringar inom radiotekni-
----------------------------------	----------------------------------

ken eller ändringar i radioanvändningen i *utlandet* på grund av internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas, eller

ken eller ändringar i radioanvändningen på grund av internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas, eller

5. tillståndshavaren begär att tillståndet skall återkallas.

Återkallelse enligt första stycket 1 får, om inte omedelbar återkallelse krävs för att förhindra fortsatt missbruk, ske först om tillståndshavaren inte har följt ett föreläggande att tillämpa meddelade tillståndsvillkor. Ett sådant föreläggande meddelas av den myndighet som regeringen bestämmer och får förenas med vite.

I fall som avses i första stycket 2, 3 och 4 får tillståndet återkallas endast om det inte är tillräckligt att tillståndsvillkoren ändras.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Lagen tillämpas även på ansökningar om tillstånd som gjorts före ikraftträdandet.

3. I fråga om tillstånd som har beviljats före ikraftträdandet gäller 13 § i sin äldre lydelse.

I en skrivelse den 7 januari 1998 har Post- och telestyrelsen föreslagit vissa ändringar i lagen (1993:599) om radiokommunikation (dnr K97/1039/RS). Skrivelsen har remissbehandlats utom såvitt den avser förslagen om tillsyn över vissa apparater och om användning av radiosändare i krig. Det senare förslaget har redan tillgodosetts genom en ändring i 20 § som trätt i kraft den 1 januari 1998 (SFS 1997:933) och föranleder därför inte någon åtgärd från regeringen.

I detta ärende tar regeringen upp förslagen om ett inbjudningsförfarande och om en utvidgad möjlighet i visst fall att återkalla tillstånd, men tar inte ställning till förslaget om att det vid tillståndsprövningen skall göras en helhetsbedömning av störningsrisken med beaktande även av indirekta störningskällor. Den frågan liksom frågan om tillsyn över vissa apparater kommer att beredas vidare inom Kommunikationsdepartementet.

En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 1*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Kommunikationsdepartementet.

I ärendet föreslås även vissa ändringar i telelagen (1993:597). Synpunkter på förslaget har inhämtats underhand från Post- och telestyrelsen och teleoperatörer.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 23 april 1998 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 2*. Lagrådet lämnade förslaget utan erinran. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 3*.

Några redaktionella ändringar har gjorts i förhållande till den till Lagrådet remitterade lagtexten.

4 Ändringar i lagen om radiokommunikation

Regeringens förslag: Ett inbjudningsförfarande skall användas när det uppkommer fråga att meddela tillstånd för innehav och användning av radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar och det kan antas att det frekvensutrymme som kan avsättas för verksamheten inte är tillräckligt för att ge tillstånd åt alla som vill driva sådan verksamhet. Förfarandet skall inte användas för sådan radioanvändning som avser utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som avses 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen eller omfattas av 12 § telelagen (1993:597) eller som är avsedd för privat bruk.

Tillstånd skall kunna återkallas även när ändringar i radioanvändningen i Sverige på grund av internationella överenskommelser medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas. Nu gäller att återkallelse kan ske endast om ändringen i radioanvändningen skett i utlandet.

Post- och telestyrelsens förslag: Överensstämmer i huvudsak med Prop. 1997/98:167 regeringens.

Remissinstanserna: Införandet av ett inbjudningsförfarande i lagen tillstyrks eller lämnas utan erinran av det stora flertalet remissinstanser. *Teracom AB* pekar dock på att handläggningstiderna riskerar att bli längre och att spektrumeffektiviteten kan bli lidande om förfarandet medför att många intressenter känner sig tvingade att anmäla behov av frekvensutrymme utan att konkreta planer på utnyttjande verkligen finns.

När det gäller frågan vilka radioanvändningar ett inbjudningsförfarande bör omfatta är remissbilden mera splittrad. *Radio- och TV-verket*, *Teracom AB* och *Sveriges Television AB* anser att sådan radioanvändning som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen inte skall vara föremål för ett inbjudningsförfarande enligt lagen. *IT-företagen* och *Telefonaktiebolaget LM Ericsson* anser att alla former av radioanvändning skall grunda sig på samma regelverk.

I fråga om förslaget till ändring i 13 § om utvidgad möjlighet till återkallelse i visst fall har flera remissinstanser tagit upp frågan om den nya bestämmelsen skall tillämpas även på tillstånd som beviljats före ikraftträdandet.

Skälen för regeringens förslag: Användningen av radiovågor brukar delas in i olika användningsområden. Fyra huvudkategorier kan urskiljas: Mobil radio, fast radio, rundradio (ljudradio och television) och övrig användning. Dessa radioanvändningar är i sin tur indelade i undergrupper av användningar. För att det skall vara möjligt att upprätthålla radioförbindelser utan risk för att annan användning skall störa kommunikationen är det tekniskt användbara frekvensområdet enligt internationella konventioner uppdelat i band som avsätts för en bestämd radioanvändning. På grundval av vad som bestämts internationellt beslutar varje stat om radioanvändningen inom sitt territorium.

Tillgången på radiofrekvenser är begränsad. Enligt lagen (1993:599) om radiokommunikation krävs därför tillstånd för innehav och användning av radiosändare. Frågor om tillstånd enligt lagen prövas av Post- och telestyrelsen. I 9 § anges förutsättningarna för prövningen. Tillstånd skall meddelas om radiosändaren i tekniskt hänseende uppfyller rimliga krav på en effektiv frekvensanvändning och det kan antas att sändaren kommer att användas på ett sådant sätt att annan tillåten radioanvändning inte riskerar att bli skadligt påverkad. Det skall vidare kunna antas att användningen inte kommer att hindra sådan radiokommunikation som är särskilt viktig med hänsyn till den fria åsiktsbildningen eller inkräkta på det frekvensutrymme som behövs för försvaret. Slutligen får inte radioanvändningen ta i anspråk frekvensutrymme som behövs för att upprätthålla en rimlig beredskap för utveckling av befintliga och nya radioanvändningar. I andra stycket föreskrivs att tillstånd för sådana utsändningar som förutsätter att sökanden eller någon annan som sökanden utför sändningsuppdrag åt fått medgivande enligt annan lag, får meddelas endast om sådant medgivande föreligger. Exempel härpå är att tillstånd enligt radio- och TV-lagen (1996:844) först måste föreligga innan nödvändiga tillstånd enligt lagen om radiokommunikation kan meddelas. Ett annat exempel är tillståndskravet i telelagen (1993:597) för tillhandahållande av mobila teletjänster.

Tillståndet skall enligt 11 § avse en viss radioanvändning och kan i behövliga fall förenas med villkor angående bl.a. tilldelad frekvens och annat som är av betydelse för ett effektivt frekvensutnyttjande. Tillstånd gäller för en bestämd tid. Vid bestämmande av tillståndstiden skall beaktas bl.a. framtida förändringar i radioanvändningen, den tekniska utveckling som kan väntas och den tid som krävs för att uppnå ett rimligt ekonomiskt utbyte av utrustningen.

Tillståndsgivning för radioanvändning skall således ske med utgångspunkt i att användningen av frekvenser skall vara så effektiv som möjligt och att en sökande skall ges tillstånd till önskad användning av ett visst frekvensutrymme. Denna huvudregel är förhållandevis lätt att upprätthålla så länge det rör sig om en sökande. När det finns flera sökande för användning av samma spektrumutrymme ger emellertid nuvarande reglering inte tillräcklig vägledning för ett eventuellt urval bland de sökande.

I förarbetena till lagen behandlas frågan om tillståndsprövning vid införande av nya radioanvändningar (prop. 1992/93:200 s. 210 ff). Det anges att det inom ramen för de i lagen föreslagna bedömningsgrunderna bör vara möjligt för tillståndsmyndigheten att tillämpa ett förfarande med inbjudan till ansökan avseende en bestämd radiotjänst. Det uttalas vidare att det kan finnas anledning att överväga om de förutsättningar som skall gälla för den nya radiotjänsten är av den arten att det får anses kräva en särskild lagstiftning som ger ramen för dels inbjudningsförfarandet, dels de ytterligare bedömningsgrunder som speciellt för den aktuella tjänsten skall reglera prövningen av vem som skall tilldelas rätten att bedriva tjänsten. Det sägs vidare att det bör ankomma på tillståndsmyndigheten att till regeringen anmäla om behov uppstår för sådana lagregler för någon speciell radioanvändning.

Post- och telestyrelsen har i sin skrivelse den 7 januari 1998 anfört att det mot bakgrund av den tekniska utvecklingen inom radioområdet och den tid det tar att genomföra ett lagstiftningsärende inte är realistiskt med en sådan ordning som förutsätts i förarbetena. Behovet av ett inbjudningsförfarande kan uppstå mycket snabbt. Myndigheten har med anledning härav föreslagit att det i lagen införs en skyldighet att använda ett inbjudningsförfarande när tillstånd skall meddelas för innehav och användning av radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar om det kan antas att det frekvensutrymme som kan avsättas för verksamheten inte är tillräckligt för att ge tillstånd åt alla som vill driva sådan verksamhet.

Enligt regeringens bedömning är det angeläget att det i lagen införs en bestämmelse om att tillståndsprövningen i vissa fall skall ske efter en sådan allmän inbjudan till ansökan. Om det råder frekvensbrist för en ny radioanvändning, eller för en så väsentligt ändrad radioanvändning att den kan jämföras med ny, är det inte tillfredsställande vare sig från konkurrenssynpunkt eller med hänsyn till intresset av högsta möjliga frekvenseffektivitet att den som först kommer in med en ansökan blir den som får tillstånd. Ett inbjudningsförfarande bör användas även när en redan etablerad radioanvändning får ökat frekvensutrymme eller tar mindre frekvensutrymme i anspråk genom att effektiviteten i frekvensutnyttjandet höjs. Inbjudan skall givetvis avse endast det utrymme som blivit tillgängligt.

Viss radioanvändning bör dock inte bli föremål för ett inbjudningsförfarande enligt denna lag. För det första bör sådan radioanvändning undantas där ett inbjudningsförfarande skall ske enligt 12 § telelagen (1993:597), dvs. när frekvensbrist råder vid meddelande av tillstånd till nya eller väsentligt ändrade mobila teletjänster. I likhet med vad flera remissinstanser ansett bör vidare ett inbjudningsförfarande inte användas för sådan radioanvändning som avser utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen. Urvalsförfarandet för sådan användning bör liksom hittills ske enligt radio- och TV-lagen eller annan särskild medielagstiftning. Som *Justitiekanslern* har påpekat kan det också sättas i fråga om det är lämpligt att nu föreskriva ett obligatoriskt särskilt förfarande även för de fall där urvalskriterierna kräver lagform och avstå från att samtidigt i lagen ange vilka urvalskriterierna skall vara. Eftersom regeringen inte är beredd att nu föreslå att några generella urvalskriterier fastställs i lagen bör föreskrifter om ett inbjudningsförfarande i lagen begränsas till sådana som efter riksdagens bemyndigande kan meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en förvaltningsmyndighet. Det finns vidare inget behov av att låta inbjudningsförfarandet omfatta radioanvändning som är avsedd för privat bruk, t.ex. amatörradio. Förfarandet bör således vara begränsat till sådan radioanvändning som är avsedd för att tillhandahållas allmänheten.

Som regel behöver ytterligare bedömningsgrunder fastställas för urvalet av de tillståndssökande. I den proposition som låg till grund för telelagen och lagen om radiokommunikation (prop. 1992/93:200) uttalas (s. 107) att utgångspunkten är att sådana regler skall ges i form av lag. Bakgrunden till det anges vara den betydelse som rätten att använda radio har från yttrande- och informationsfrihetssynpunkt. Det sägs också att detta gäller för den övergripande reglering som avser alla möjliga former av radioutnyttjande. I propositionen anförts vidare att lagformen torde krävas också om det gäller att ge föreskrifter om urval av tillståndshavare för radioanvändning som har direkt betydelse från yttrande- och informationsfrihetssynpunkt, exempelvis tilldelning av frekvenser för rundradioutsändningar. Däremot ansågs inte föreskrifter som innehåller vad som skall vara bestämmande för att utse tillståndshavare för verksamhet inom området mobila teletjänster ha denna betydelse. I 12 § telelagen finns således ett bemyndigande för regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten att meddela föreskrifter om de sakliga grunder som skall gälla vid ett inbjudningsförfarande enligt den bestämmelsen. På motsvarande sätt bör föreskrifter om de urvalskriterier som skall gälla vid ett inbjudningsförfarande för den radioanvändning som det är fråga om här kunna meddelas genom författning av lägre valör än lag. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillståndsmyndigheten föreslås därför få bemyndigande att meddela föreskrifter om de sakliga grunder som skall gälla vid urvalet. Det är viktigt att understryka att bemyndigandet att meddela föreskrifter om urvalskriterier endast omfattar prövning vid inbjudningsförfaranden enligt första stycket, från vilka sändningar som faller under yttrandefrihetsgrundlagen är undantagna. Som tidigare har sagts torde regler om sådana sändningar kräva lagnivå.

Det nya förfarandet bör gälla även ansökningar om tillstånd som gjorts före ikraftträdandet. Prop. 1997/98:167

Återkallelse av tillstånd och ändring av tillståndsvillkor

Återkallelse av tillstånd skall enligt 13 § lagen om radiokommunikation ske bl.a. om ändringar i radioanvändningen i utlandet på grund av internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas. Tillståndet får dock återkallas endast om det inte är tillräckligt att tillståndsvillkoren ändras. Lagen medger således inte återkallelse av tillstånd eller ändring av tillståndsvillkor om det skett ändringar i radioanvändningen i Sverige på grund av internationella överenskommelser. Ändringar av sådant slag är dock aktuella för att Sverige skall kunna uppfylla sina förpliktelser enligt vissa EG-direktiv om anvisning av frekvensband (rådsdirektiven 87/372/EEG om mobiltelefonisystemet GSM, 90/544/EEG om personsökningssystemet ERMES och 91/287/EEG om det digitala trådlösa telefonisystemet DECT). Bestämmelsen bör därför ändras så att den omfattar ändringar i radioanvändningen i såväl Sverige som utlandet. Detta föreslås ske genom att orden *i utlandet* tas bort. Denna utvidgade möjlighet att återkalla tillstånd bör inte gälla tillstånd som beviljats före ikraftträdandet.

5 Ändringar i telelagen

Regeringens förslag: Skyldigheten för teleoperatörer med betydande inflytande på marknaden att offentliggöra sina taxor för samtrafik utvidgas till att gälla samtliga villkor för samtrafik.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 20 b § första stycket 2 telelagen (1993:597) skall teleoperatörer med ett betydande inflytande på marknaden publicera sina taxor för samtrafik. Om en sådan taxa inte stämmer överens med lagen eller villkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får tillsynsmyndigheten enligt fjärde stycket besluta att den skall ändras. Artikel 7.3 i samtrafikdirektivet (97/33/EG) innebär att såväl taxor som andra villkor för samtrafik skall offentliggöras och kunna ändras av tillsynsmyndigheten. Bestämmelserna i telelagen bör därför ändras i enlighet med direktivet. Direktivets uttryck *offentliggöra* bör därvid användas för att klargöra att villkoren inte behöver ges ut i tryckt form. Villkoren skall offentliggöras på ett lämpligt sätt för att berörda parter enkelt skall kunna få tillgång dem, se artikel 14.1 i direktivet.

I 20 d § andra stycket telelagen finns en hänvisning till bl.a. 20 b § andra stycket. Hänvisningen skall rätteligen avse tredje stycket.

Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över Post- och telestyrelsens förslag

Prop. 1997/98:167
Bilaga 1

Efter remiss har yttranden över Post- och telestyrelsens förslag inkommit från Justitiekanslern, Kammarrätten i Jönköping, Kommerskollegium, Radio- och TV-verket, Närings- och teknikutvecklingsverket, Konkurrensverket, Europolitan AB, Industriförbundet, IT-företagen, Sveriges Television AB, Telefonaktiebolaget LM Ericsson, Telia AB och Teracom Svensk Rundradio AB.

Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)

Härigenom föreskrivs¹ att 20 b och 20 d §§ telelagen (1993:597)² skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 b §

Utöver vad som följer av 20 § är den som tillhandahåller teletjänst som är anmälningspliktig enligt 4 a § och är anmäld enligt 4 b § skyldig

1. att tillgodose varje rimlig begäran om sammankoppling med telenät för samtrafik,

2. att *publicera* sina *taxor* för samtrafik, 2. att *offentliggöra* sina *villkor* för samtrafik,

3. att erbjuda likvärdiga villkor till alla som begär samtrafik,

4. att på begäran lämna sådan information som är nödvändig för överenskommelser om samtrafik,

5. att ge in avtal om samtrafik till tillsynsmyndigheten, samt

6. att i sin redovisning av rörelsen hålla intäkter och kostnader för samtrafik avskilda från intäkter och kostnader för annan verksamhet.

Första stycket 2 och 6 gäller inte den som tillhandahåller mobila tele-tjänster.

Den som är anmäld enligt 4 b § skall på begäran av tillsynsmyndigheten styrka att ersättning för samtrafik är sådan som sägs i 20 § andra stycket första meningen.

Om *en taxa* som avses i första stycket 2 inte stämmer överens med denna lag eller med tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, får tillsynsmyndigheten besluta att *den* skall ändras på ett visst sätt.

Om *ett villkor* som avses i första stycket 2 inte stämmer överens med denna lag eller med tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, får tillsynsmyndigheten besluta att *villkoret* skall ändras på ett visst sätt.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (EGT nr L 199, 26.7.1997, s. 32, Celex 397L0033).

² Lagen omtryckt 1997:397.

20 d §

Prop. 1997/98:167

Bilaga 2

Den som tillhandahåller nätkapacitet inom ett allmänt tillgängligt telenät är skyldig att på begäran, av någon annan som tillhandahåller sådan nätkapacitet, medverka till sammankoppling av telenätet med dennes telenät för att upprätta sammanhängande förbindelser i näten.

Beträffande sådan sammankoppling skall bestämmelserna om samtrafik i 20 a, 20 b första stycket 3–5 och *andra* stycket samt 20 c §§ tillämpas.

Beträffande sådan sammankoppling skall bestämmelserna om samtrafik i 20 a, 20 b första stycket 3–5 och *tredje* stycket samt 20 c §§ tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:599) om radiokommunikation

dels att 9 och 13 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

Tillstånd att inneha och använda radiosändare skall på ansökan meddelas, om

1. det kan antas att radiosändaren kommer att användas på ett sådant sätt att annan tillåten radioanvändning i Sverige och i utlandet inte riskerar att bli skadligt påverkad,

2. radiosändaren, tillsammans med avsedd radiomottagare, är så beskaffad i tekniskt hänseende att den uppfyller rimliga krav på en effektiv frekvensanvändning och på möjligheten att verka i en miljö som den är avsedd för,

3. det kan antas att användningen inte kommer att hindra sådan radiokommunikation som är särskilt viktig med hänsyn till den fria åsiktsbildningen,

4. radioanvändningen inte kommer att ta i anspråk frekvensutrymme som behövs för att upprätthålla en rimlig beredskap för utveckling av befintliga och nya radioanvändningar, och

5. det kan antas att användningen inte kommer att inkräkta på det frekvensutrymme som behövs för Försvarmakten, Försvarets radioanstalt och i den utsträckning som anges i 6 § Försvarets materielverk.

Särskilda bestämmelser om tillstånd att inneha och använda radiosändare i vissa fall finns i 9 a §.

Tillstånd att inneha och använda radiosändare för sådana utsändningar som förutsätter att sökanden eller någon annan som sökanden utför sändningsuppdrag åt fått medgivande enligt annan lag eller enligt bestämmelser meddelade med stöd av annan lag, får meddelas endast om sådant medgivande föreligger.

9 a §

När det uppkommer fråga att meddela tillstånd att inneha och använda radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar skall prövningen ske efter ett förfarande med allmän inbjudan till ansökan om det kan antas att det frekvensutrymme som

¹ Senaste lydelse 1995:463.

kan avsättas för verksamheten inte är tillräckligt för att ge tillstånd åt alla som vill driva sådan verksamhet. Detsamma gäller när det frekvensutrymme som avsatts för en viss radioanvändning utökas eller på annat sätt medger att ytterligare tillstånd meddelas.

Första stycket gäller inte sådan radioanvändning som

1. avser utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen,

2. omfattas av 12 § telelagen (1993:597), eller

3. är avsedd för privat bruk.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillståndsmyndigheten får meddela föreskrifter om de sakliga grunder som skall tillämpas vid prövning enligt första stycket.

13 §

Ett tillstånd skall återkallas om

1. radiosändaren har använts i strid med tillståndsvillkoren och avvikelsen inte kan anses vara av mindre betydelse,

2. radiosändaren har använts i en betydligt mindre omfattning än vad som svarar mot tillståndsvillkoren eller ett sådant medgivande som avses i 9 § andra stycket har upphört att gälla och särskilda skäl inte talar mot återkallelse,

3. tillståndet i något avseende av betydelse har påverkats av felaktiga uppgifter från sökanden,

4. förändringar inom radiotekniken eller ändringar i radioanvändningen i utlandet på grund av internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas, eller

4. förändringar inom radiotekniken eller ändringar i radioanvändningen på grund av internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas, eller

5. tillståndshavaren begär att tillståndet skall återkallas.

Återkallelse enligt första stycket 1 får, om inte omedelbar återkallelse krävs för att förhindra fortsatt missbruk, ske först om tillståndshavaren inte har följt ett föreläggande att tillämpa meddelade tillståndsvillkor. Ett sådant föreläggande meddelas av den myndighet som regeringen bestämmer och får förenas med vite.

I fall som avses i första stycket 2, 3 och 4 får tillståndet återkallas endast om det inte är tillräckligt att tillståndsvillkoren ändras.

Prop. 1997/98:167

Bilaga 2

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. I ärenden som gäller ansökan om tillstånd gäller de nya bestämmelserna vid prövning efter ikraftträdandet.

3. I fråga om tillstånd som har beviljats före ikraftträdandet gäller 13 § i sin äldre lydelse.

Lagrådets yttrande

Prop. 1997/98:167
Bilaga 3

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1998-05-05

Närvarande: regeringsrådet Stig von Bahr, regeringsrådet Arne Bækkevold, justitierådet Edvard Nilsson.

Enligt en lagrådsremiss den 23 april 1998 (Kommunikationsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i telelagen (1993:597),
2. lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Peter Holm.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 maj 1998

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Freivalds, Åsbrink, Schori, Andersson, Winberg, Uusmann, Ulvskog, Lindh, Johansson, von Sydow, Åhnberg, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist

Föredragande: statsrådet Uusmann

Regeringen beslutar proposition 1997/98:167 Ändringar i lagen (1993:599) om radiokommunikation, m.m.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upp- häver eller upprepar ett normgivnings- bemyndigande	Celexnummer för bak- omliggande EG-regler
---------------------------	---	--

Lag om ändring i tele-
lagen (1993:597)

397L0033

Lag om ändring i lagen
(1993:599) om radio-
kommunikation

9 a §

